İL : GENEL
TARİH : 04.03.2016

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَاَنْزَلَ التَّوْرٰيةَ

وَالْاِنْج۪يلَۙ ﴿٣﴾ مِنْ قَبْلُ هُدًى لِلنَّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَۜ

قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

إِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللّٰهِ وَأَحْسَنَ الْهَدْيِ هَدْىُ مُحَمَّدٍ

KİTAPLARA İMAN

Aziz Müminler!

Okuduğum âyet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: **“Allah, sana Kur’an’ı hakk ile ve öncekileri doğrulayıcı olarak indirmiştir; daha önce insanlara doğru yolu göstermek üzere Tevrat ve İncil’i indirmişti; furkanı da indirdi…”**[1]

Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz, insanı varlıkların en şereflisi olarak yarattı. Onu kendisine muhatap kabul etti. İnsanlığın tarihi, vahiyle, ilâhî kelâmla başladı. Rabbimiz, kelâmını, muradını kitaplarıyla, peygamberleriyle bizlere ulaştırdı. Kâinatı mamur kılmamız için bizi vahiyle, bilgiyle donattı. Bizlere yol gösterdi. Kendini tanımamız, O’na ibadet etmemiz, her iki dünyada huzur ve mutluluğa ermemiz için bizleri vahiyle destekledi. Hayatın ve ölümün, dünyanın ve ahiretin anlamını, doğruyu yanlışı, hakkı batılı, iyiyi kötüyü vahiyle bildirdi. Ahlak ve erdemi, adalet ve hakkaniyeti vahiyle öğretti.

Kardeşlerim!

İnsanlık tarihinde zaman zaman tevhidin, yaratılış hikmet ve gayesinin unutulmaya yüz tuttuğu dönemler yaşanmıştır. Yüce Rabbimiz, peygamberleriyle doğru yolu insanlığa yeniden göstermiştir. Yaşanılması için kitaplar göndermiştir. Allah’ın kitapları, sözlerin en güzeli olan Allah kelâmının harflere, satırlara dökülmüş şeklidir. Mümin olmanın esaslarından biri de Allah’ın kitaplarına imandır. Kitaplara iman, Allah kelâmının hakk olduğunu, doğru olduğunu tasdik etmektir. Kitaplara iman, onların her birinin kendisinden öncekini tasdik ettiğini ve son halkasının Kur’an ile taçlandırıldığını kabul etmektir.

Kardeşlerim!

İlâhî kitaplara ayrım gözetmeksizin iman etmemiz emredilir. Bu iman, hiç şüphesiz o kitapların bozulmamış, Allah’tan geldiği şekliyle muhafaza edilmiş hâlleri için söz konusudur. Biz müminler, ilahi kitapların asıllarına iman ederiz. Onların tahrif edilmemiş hallerinin, Allah kelâmı olduğunu kabul eder, onlara saygıda kusur etmeyiz. Kitabı inkâr etmenin, aslında onun sahibini inkâr etmek anlamına geldiğini biliriz. Kur’an dışındaki mevcut ilâhî kitapların asıllarının, insanlar tarafından değiştirildiğini de kabul ederiz.

Kardeşlerim!

İlâhî rehberler olan kutsal kitapların tahrif edildiği bir dönemde Rabbimiz, peygamber olarak Efendimizi göndermiştir. Bir kez daha vahyi ile insanlığa yol göstermiştir. İlk insan ile başlayan vahiy geleneği, Muhammed Mustafa (s.a.s) ile nihayete ermiştir. O, Hâtemü’n-Nebiyyindir, son peygamberdir. Onun, bizzat yaşayarak bizlere öğrettiği Kur’an-ı Kerim son ilahi kitaptır. Artık tek rehber, hidayetin kaynağı Kur’an’dır. Dünya ve âhiret saadeti, Kur’an’da ve Resûlullah’ın örnekliğinde bize takdim edilen yüce değerleri yaşamaya bağlıdır.

Kıymetli Kardeşlerim!

Kur’an-ı Kerim, Efendimizin ümmetine bıraktığı en büyük mirasıdır, yaşayan mucizesidir. **“Şüphesiz Kur’an’ı biz indirdik! Onun koruyucusu da elbette biziz.”** [2] âyetinde bildirildiği gibi o Allah’ın muhafazası altındadır.

Kur’an, bize var oluşumuzun anlamını, hayatımızın gayesini gösterir. Nereden geldiğimizi, nereye gideceğimizi anlatır. Nasıl iyi bir kul, nasıl iyi bir evlat, nasıl iyi bir komşu, hâsılı nasıl iyi bir insan olacağımızı öğretir. Merhameti, adaleti, iyiliği öğütler. Kur’an’ı okumak ibadet, dinlemek ibadet, anlamak ibadettir. Onu yaşamak ise yaratılışımızın gayesidir. Kur’an, kendisine tutunan için koruyucu ve kurtarıcıdır. Şifa kaynağı, hidayet rehberi ve rahmet vesilesidir. Kur’an’ın rehberliğinde, Efendimizin örnekliğinde hayatlarını tanzim edenler, asla yollarını şaşırmayacaklardır;[3] istikametlerini kaybetmeyeceklerdir.

Yüce Rabbimiz, bizleri Kerim Kitabımızın nurundan, rehberliğinden, Efendimiz (s.a.s)’in örnekliğinden mahrum bırakmasın. Hutbemi Peygamberimizin şu hadisiyle bitirmek istiyorum: **“Sözün en güzeli Allah’ın kelâmı, en güzel yol da Muhammed’in yoludur.”**[4]

---

[1] Âl-i İmrân, 3/2-4.
[2] Hicr, 15/9.
[3] Muvattâ, Kader, 1.
[4] Nesâî, Sehv, 65.

Hazırlayan: Din Hizmetleri Genel Müdürlüğü